

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1916-04-29)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1916-04-29)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 181. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000208.pdf>
(tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

29. 4. 1916.

Mange Tak for Smørret, det faldt rigtignok paa et tørt Sted. Vil I ikke med regelmæssige Mellemrum sende mig noget Kunsthonning, som jeg kan smøre paa Brødet, for her er ikke Spor at købe mere, og tørt Krigsbrød smager nu ikke ret meget af Lagkage. Det bliver vist for varmt at sende Smør nu, og vel ogsaa for vanskeligt for Jer at faa. Her er der overordentlig varmt; men dejligt grønt over det hele.

Landskabet har faaet et helt andet Præg i Vaardragten, man glemmer helt, at man er i et Kulminedistrikt. Jeg forsøger at udnytte min Fritid med at læse Fransk; men desværre er Fritiden meget knapt tilmaalt, og har man en Smule, saa er der en Sjøv og en Larm, saa det er ikke til at tænke paa at holde Tankerne samlede. Det er meget kedeligt at Tiden drages hen i unyttig Ørkesløshed; jeg kommer helt bort fra det hele. Men hvad der er langt værre, jeg gaar og taber Hukommelsen; jeg kan ikke huske det fjærneste mere, det blegner alt væk for mig uden Sammenhæng; saaledes naar jeg vil opfriske noget Historie eller Literaturhistorie eller hvadsomhelst, saa kan jeg ikke huske det fjærneste. Jeg kan læse en Bog, og to Timer efter er jeg ikke i Stand til at huske det allervæsentligste af den. Jeg forstaar ikke, hvad det kan ligge i; men hele Livet her har en forfladigende Indflydelse, som er meget farlig. Man tvinges Dag ud og Dag ind at høre paa den samme Bemse, for Eksercits er hver Dag som den anden. Ingen har man, som man kan tale rigtig ud med; intet oplever man, som virkelig er opløftende, men slider Dagen og Døgnet hen i en Døs-Jeg er virkelig bleven betænkelig for, at jeg kunde faa et Knæk i den Betning, som vilde være meget vanskeligt at overvinde igen. Jeg trænger saadan til Beskæftigelse, men véd ikke, hvad det skulde være. I kunde iøvrigt sende mig »Bonnesens Matematik« og den tynde grønne Logaritmetabel; begge maa staa paa min Reol.